

תמצית:
 א. ממצא
 ב. ממצא
 ג. ממצא
 ד. ממצא
 ה. ממצא
 ו. ממצא
 ז. ממצא
 ח. ממצא
 ט. ממצא
 י. ממצא
 יא. ממצא
 יב. ממצא
 יג. ממצא
 יד. ממצא
 יה. ממצא
 יז. ממצא
 יח. ממצא
 יט. ממצא
 כ. ממצא
 כא. ממצא
 כב. ממצא
 כג. ממצא
 כד. ממצא
 כה. ממצא
 כו. ממצא
 כז. ממצא
 כח. ממצא
 כט. ממצא
 ל. ממצא
 לא. ממצא
 לב. ממצא
 לג. ממצא
 לד. ממצא
 לה. ממצא
 לו. ממצא
 לז. ממצא
 לח. ממצא
 לט. ממצא
 למ. ממצא
 לנ. ממצא
 לו. ממצא
 לז. ממצא
 לח. ממצא
 לט. ממצא
 למ. ממצא
 לנ. ממצא

בסי"ד

פתח דבר

לקראת תג המאורע י"ג תמוז הבע"ש הגנו מוציאים לאור ע"פ הוראת
 כ"ק אדמו"ר שליט"א, את המאמר ד"ה הרי"י לעיוני גר, שנאמר בהחזקת
 ד"י"ב תמוז ה'תשי"ז.

תחת ערך זה המאמר יהי חתום זו שנת פשיח
 בתקליף ג.י.

הרי"י לי בעיוני ואני אראה בשונאי, ומדייק ל"ק מ"ח אדמו"ר בעל השמחה והגאולה
 במאמר ד"ה זה (שאמר ב"י"ב תמוז הראשון, תרפ"ג), דמשמעות הלשון הרי"י לי
 בעיוני הוא שישנם יגורים אחרים והבקשה היא שגם הקב"ה יהי בין העוזרים ואנו
 מוכן, הרי"י כל ישראל מאמינים באמונה פשוטה שהוא ית' לכבודו הוא העוזר והמושיע
 להאדם בכל עניניו, והיאך אומר הרי"י לי בעיוני, דמשמעות הלשון הוא שישנם עוררים
 אחרים, שהם העוזרים האמיתיים, והקב"ה מצטרף עמהם. וכן ל"ק מהו הבקשה ואני
 אראה בשונאי (שיזוהו נקמה בשונאי), דלכאורה, הרי"י לי לבקש שהאויבים השונאים
 תפכו לארבעים, והגם דשאנו של דוד היתה רק לשונאי הרי"י כמ"ש הלא משנאד הרי
 אשאו וכתקומתך אתקטמ, מ"מ, הרי כתב: יהמו חטאים ורא חטאים, דענין זה הוא
 גם בשונאי הרי"י, וכגו' שראינו בהנהגת רבנונו נשיאנו, ובמיוחד בעל הגאולה,
 שקירבו גם את אלו שנכללים בהסוג המדובר בתניא פרק ל"ב כסופו החזיריאותם
 למחטתם, והנה ל"י לבקש שיעשו תשובה, ומתי הבקשה ואני אראה בשונאי.

ב) ולדבריו זה, מקדים בהמאמר מה שאמר זרד, ומירות הרי"י לי חוקיר בבית מגורי,
 שבענין היותו נע ונד מטלטל בגירות (מגורי מלשון גירות), ומלא
 פחדים (מגורי מלשון מגור ופחד¹⁰) משונאיו ומרדפיו, ה"י מתענג ושמח בדברי תורה
 (חוקיר) שהיו ערבים ומתקיים לו כמו זמירות וניגונים. וצריך להבין, הרי"י רכבי
 מיני תענוגים, ומדוע מדמה דוד ותענוג שה"י לו כדבר תורה להתענג שבמילות
 דוקא, והגם צריך להבין, הרי"י במצוות יש"ג סוגים, משפטים עדות וחוקים¹¹ משפטים הם
 המצוות שמחייבין גם מצד השכל (כמו שכת פסח סוכה ותפילין), דגם מצוות אלו יש להם מקום
 המצוות שהם אות ופירו (כמו שכת פסח סוכה ותפילין), דגם מצוות אלו יש להם מקום
 כשכל. דהגם שהש"ל מצד עצמו (לולי ציווי התורה) לא ה"י מחייבם ודלא כהמצוות

- 1) חולים קי"ח, י.
- 2) נדפס בספרים קונטרסים ח"א קט"א, א ואילך. תרפ"ט ע' יא ואילך.
- 3) ראה גם רד"ה ז"ל בלקיטת דרושים לשפ"ע (פמ"ב).
- 4) חולים קט"א, פ"ו, וראה שבת קט"ז, א. תניא סי"א ל"ב.
- 5) חולים קט"ז, ל"ג, ברכות י"ד, רע"א.
- 6) ראה בהשגחה שגמורה בהחזקתו בהמשך להמאמר.
- 7) פרק ב. וראה גם רפ"ד.
- 8) חולים קט"ז, נ"ז.
- 9) ראה מצודת דוד עה"ט.
- 10) ראה פרשי"ת ז"ל מירות — סופר לה, א. מצודת ציון עה"ט.
- 11) ראה במב"ש עה"ט ואתמו"ג כ"ו ראה בארכה ד"ה וייסם עדות הישית פ"ב, ד"ה אם בתקופת הישית
 פ"ד חולים הישית ע' 51 ואילך. שם סי"ט 90 ואילך, ד"ה רבי אמר החמיש פ"ב סופר החמיש ע' 115 ואילך.
 סה"ט אר"ש סי"ט 45 ואילך. וב"מ.

Contract No. 2002
 III Agui...
 Contract No. 2002
 III Agui...

היי לי בעזורי גוי, תשי"ז

באים ליד יריעה שישנו אור שהוא מופלא מעולמות, שהוא המקור שממנו נמשך
 ההארה שבהתלבשות. והוא ע"י מה שהשכל גופא מכריח שיש למעלה מהשכל. וענין
 העדות הוא בעצמות אוא"ם שלמעלה גם מסובך שהוא נעלם לגמרי, ואין שירד בו שום צד
 יריעה והשגה, גם לא יריעת השלילה. וזהו השכל המצוות נק' עדות לפי שהם
 מקור השכל
 ממשכבים ומגלים עצמות אוא"ם שלמעלה גם מסובך.

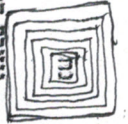
ה) וצריך להבין הרי זה שהמצוות הם עדות על עצמות אוא"ם הוא מפני שהם
 רצונות יח, רצון שלמעלה מטעם. ומה החילוק בין ענין עדות לענין הצוות
 חוקים. וגם צ"ל השייכות של הסוג המצוות שנק' עדות מפני שהם אור וכוונת, ענין הצוות
 הטעם, עם ענין העדות שכללות המצוות, זה שהם מעידים על עצמות אוא"ם מפני הצוות
 שהם רצון שלמעלה מטעם. והענין הוא העדות שמצוות בעבודה האדם היא הצוות
 העבודה ברצונות הצוות, הצוות הוא הרצון נאלקות שמצד הצוות הנשמה - אף הצוות
 שענין תופסים בהצוות, הצוות לית מחשבה הפיטא ב"י כלל (כ"י קאי על פנימיות) אף הצוות
 ועצמות אוא"ם שלמעלה מסובך שאינו נחפס בשום השגה, גם לא בהשגת השלילה) וזהו הצוות
 אבל נחפס איתו ב' קווא דבא, והעבודה בתופסים הוא העבודה שכללת על הצוות וזהו הצוות
 שכן שתי עבודות אלו הוא, דהעבודה דרשוא דלכא, מכין שיש לו רצון, הגם הצוות אף הצוות
 שהרצון הוא מצד התקשורת דעם הנשמה בעצמות אוא"ם, הי"ה כחחיות מצאות הצוות אף הצוות
 צדיקה, וגם כשהרצון שלו הוא כביטול, שאינו רוצה לצנוט כלל וכל רצונו הוא שהי"ה הצוות
 גילוי אלקות בעולם ושותפים הכונה דידרה: לי זה' בתחומים, מ"מ, ענין * הצוות
 הרצון הוא מציאות, ואמיתית ענין הניסול הוא הכוונה שכללת עליה, שהוא כמו הצוות
 עכ"ל שאין לו שום רצונה כלל, וכל מה שעושה הוא מצד על האדון שמוטל עליו, הצוות
 שמצד זה הוא מוכרח לקיים רצון האדון.

I want very much / New no I
 שכינותם כענין המצוות עצמם, ויכן זה ע"פ הידועה, שהרצון דמצוות כמו
 שהוא מצד העצמות הוא רצון עצמי שאינו כשכל איזה כוונה שתושלם ע"י המצוות,
 והנה החליק שכל העבודה דעדות להעבודה דחוקים, הוא דוגמת החילוק
 שכינותם כענין המצוות עצמם, ויכן זה ע"פ הידועה, שהרצון דמצוות כמו
 שהוא מצד העצמות הוא רצון עצמי שאינו כשכל איזה כוונה שתושלם ע"י המצוות,
 והנה החליק שכל העבודה דעדות להעבודה דחוקים, הוא דוגמת החילוק
 שכינותם כענין המצוות עצמם, ויכן זה ע"פ הידועה, שהרצון דמצוות כמו
 שהוא מצד העצמות הוא רצון עצמי שאינו כשכל איזה כוונה שתושלם ע"י המצוות,

המשך תרפי"ב היא פס"ו.
 (39) ראה המשך תרפי"ב היא פס"ו.
 (40) חקיון הולקמה (ת"א), וראה באורכה במהלך תרפי"ב ע"פ קטע אורלי, שגם הרצון שמצד אהבה המכריח
 (41) ראה תניא במ"א (נ"ב), וראה באורכה במהלך תרפי"ב ע"פ קטע אורלי, שגם הרצון שמצד אהבה המכריח
 (42) בישום אופי אפילו בסודות נפש נחמשי הוא דוגמת תרפי"ב, לדורות נפש האצותה,
 (43) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.
 (44) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.
 (45) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.
 (46) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.

המשך תרפי"ב היא פס"ו.
 (39) ראה המשך תרפי"ב היא פס"ו.
 (40) חקיון הולקמה (ת"א), וראה באורכה במהלך תרפי"ב ע"פ קטע אורלי, שגם הרצון שמצד אהבה המכריח
 (41) ראה תניא במ"א (נ"ב), וראה באורכה במהלך תרפי"ב ע"פ קטע אורלי, שגם הרצון שמצד אהבה המכריח
 (42) בישום אופי אפילו בסודות נפש נחמשי הוא דוגמת תרפי"ב, לדורות נפש האצותה,
 (43) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.
 (44) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.
 (45) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.
 (46) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.

קונטי' חג המאולה י"ב י"ג תמות, תשמ"ו



וגיורת המכ"ה (באופן דחוקה) חוקה חקיה גיורת גזרת (אזי דוקא) ומורות היו לי.
 והענין הוא דזה שכל העולמות בטלים במציאות לגבי (דקדוק אחד מקדוקים) תורה,
 הוא בעיקר מצד זה שישיש התורה הוא בכח שלמעלה מהתכונה, שמצד בחינה זו,
 המצוות, וכן כל דקדוקי ההלכות שבהם, הם מצד זה שכן עלה ברצוננו ת"י רצון
 שלמעלה מטעם. דכבחינת התורה כמו שנמשכת בתוכנית שעי"י התמלין ומשכו מחוץ
 שהם, (מצד בחינת התכונה) הם מצד הטעם, שוכני כותה דוקא, הרי בהכרח איש איה ערך
 הילוינים בעולמות צריכים להיות כאופן כותה דוקא, הרי בהכרח איש איה ערך
 ותפיסת מקום העולמות שותרי כל דקדוקי התלכות שמצד בחינה זו הם בכח שגינותם
 בשפע בעולמות לכח מדיניות ומיורת היו לי חוקי (דוקא) כבית מגורי, דכשעסק
 התורה שלו הוא באופן שדוד ומוניש שכל דקדוקי התורה הם מצד זה שכן עלה
 ברצוננו יח (חוקי) אזי גרש אצלו איך שכל העולמות בטלים במציאות לגבי דקדוק
 אחד מקדוקי תורה, וכמילא, הזכר תורה שכולם, הם כל זמירות (תענוג ושעשועים)
 גם כח מגורי, כל כל הרדיפות שמתבל משונאין אינם תופסים מקום אצלו, ויתורה
 מזו, שע"י נמשל כן גם בעולם, שישונאין והרדיפים מתבטלים, ומירות מלשון לומר
 עריצים.

עריצים

כל המצוות (גם בהמצוות דחוקים דומשפטים), ע"י שומל כנוונע קטנה. וכן
 למשפטים וחוקים, והענין הוא כמו שמהאר בעל הגאולה בהמאמר ד"ה וקט"פ עדות צדקה
 ביעקב ותורה שם בלישאליו, דמה שהמצוות (גם המצוות דמשפטים וחוקים) נקייצת ומשפטים
 (עדות) הוא לפי שהם קמשיכים ומגלים העלם הצומח דעצמות אוא"ם שלמעלה (עצמות)
 מההעלם השייך לגילוי, דכמו ששני העדות בפשטות הוא על דבר העלם דוקא, דעליו (עצמות)
 דבר הגלוי אין שייך עדות, מכיון שהוא גלוי ואפילו על מילתא דעבידא לאגלוי אין אופי הצוות
 וד"ר עדות, עד"י הוא בדרהינות זכור הממלא הוא דבר הגלוי שמונש מצד השכל ק"י (עצמות)
 דרפי שמרגיש שגופו חי הוא יודע ברור שקיים רצון הגוף עצמו אלא שיש נפש שמתח (עצמות) יע"ו
 את גופו, כמ"כ הוא גם כנוונע לעולם, דע"י שרואים עולם חי יודעים כדוד"ו י"י שיש
 איות אלקי שמתח את העולם, ואור המוכב שלמעלה מהתלכות בעולמות הוא מילתא
 דעבידא לאגלוי (העלם ששייך לגילוי), וכמבאר ב"ש"כ, דע"י ההשגה באור הממלא
 שמתלכש בעולמות, שהוא האור בלבד (כדמכרז מהו גופא שהוא כהתלשורת), מזה הצוות
 וד"ר עדות, עד"י הוא בדרהינות זכור הממלא הוא דבר הגלוי שמונש מצד השכל ק"י (עצמות)
 דרפי שמרגיש שגופו חי הוא יודע ברור שקיים רצון הגוף עצמו אלא שיש נפש שמתח (עצמות) יע"ו
 את גופו, כמ"כ הוא גם כנוונע לעולם, דע"י שרואים עולם חי יודעים כדוד"ו י"י שיש
 איות אלקי שמתח את העולם, ואור המוכב שלמעלה מהתלכות בעולמות הוא מילתא
 דעבידא לאגלוי (העלם ששייך לגילוי), וכמבאר ב"ש"כ, דע"י ההשגה באור הממלא
 שמתלכש בעולמות, שהוא האור בלבד (כדמכרז מהו גופא שהוא כהתלשורת), מזה הצוות

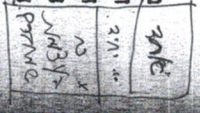
המשך תרפי"ב היא פס"ו.
 (39) ראה המשך תרפי"ב היא פס"ו.
 (40) חקיון הולקמה (ת"א), וראה באורכה במהלך תרפי"ב ע"פ קטע אורלי, שגם הרצון שמצד אהבה המכריח
 (41) ראה תניא במ"א (נ"ב), וראה באורכה במהלך תרפי"ב ע"פ קטע אורלי, שגם הרצון שמצד אהבה המכריח
 (42) בישום אופי אפילו בסודות נפש נחמשי הוא דוגמת תרפי"ב, לדורות נפש האצותה,
 (43) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.
 (44) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.
 (45) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.
 (46) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.

המשך תרפי"ב היא פס"ו.
 (39) ראה המשך תרפי"ב היא פס"ו.
 (40) חקיון הולקמה (ת"א), וראה באורכה במהלך תרפי"ב ע"פ קטע אורלי, שגם הרצון שמצד אהבה המכריח
 (41) ראה תניא במ"א (נ"ב), וראה באורכה במהלך תרפי"ב ע"פ קטע אורלי, שגם הרצון שמצד אהבה המכריח
 (42) בישום אופי אפילו בסודות נפש נחמשי הוא דוגמת תרפי"ב, לדורות נפש האצותה,
 (43) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.
 (44) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.
 (45) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.
 (46) ראה תרפי"ב ע"פ רצונו הוא רצון חיי - שרתי גילוי אלקות שלמים.

סא
הוי' לי בעזרוני גוי' תשי"ז

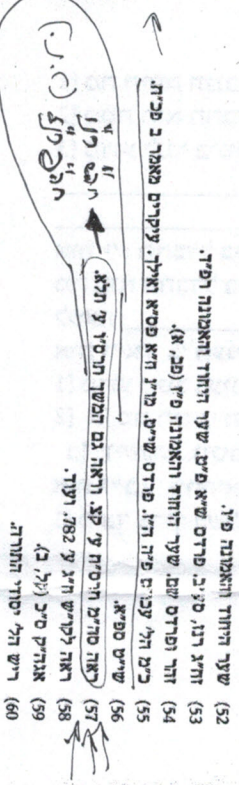
מצד העולם כמו שבנ"א משם אלקים שמעלים ומסיר על שם הוי', לכו נאמר הוי' אתה, שגם החיית והדליית שהם ז' לקיים ואין רדי' רוחות העולם, הם בטלים לראל"ף יחידו של עולם דמיונו שהוי' ואלקים כולא חר, הוי' שם אלקים אנו מסתיר באמת, ולכן גם העולם שנוהגו משם אלקים הוא כפל באמת ואין עוד מלכוד"י ועד להבטלה בדוגמת ואפני דחידו שלמילה מאתה. ועי' היחוד דשני העינים (שיחודו ית' הוא באופן דחידו ושעניו זה הוא גם מצד העולם) עיני הוא גילוי כח העצמות שכולל ומחבר הענין דאחד דחידו.

יב) ויש להוסיף, דשם הוי' (הוי' אחד) מורה על כל ג' העינים (אחד, אחד, אחד) וכח העצמות שמתבררם, דכתיב יש ג' עינים (א) הוי' מלשון הוי' הוי' ויהי"י, דפירוש זה בשם הוי' מורה על שייכותו לעולמות (ב) הוי' מלשון הוי' הוי' ויהי"י, דפירוש זה בשם הוי' מורה שהוא למילה מעולמות, ועי' ר"ה בשם הוי' הוא שהוי' הוא שם העצם היינו שהוא מורה על עצמותו ית', ודגם שבפרס"ט כתב דזה ששם הוי' הוא שם העצם הוא רק לעצם המסודרת, היינו האורות המולמכשים בכלים, הוי' המסקנא דמרת התסודרת"י היא דפירוש שם העצם הוא בהעצמות נהנת מלין שכל ג' העינים הם באותו שם הוי' מוכי"י שהם שייכים ולי' דחידו דהאחרות דשני הפירושים נהוי' הוי' לשון מהות והוי' מלשון הוי' הוי' ויהי"י אחד, הוא מצד זה שהוי' הוא שם העצם ונמצא דעי' שהוי' ילמעה מעולמות (הי' הוי' ויהי"י אחד) נמשך כהוי' לשון מהות אף שבאצונו הוי' של ירדה, הנה עיני דוקא מתגלה שם העצם שבו ולא עוד אלא שגילוי שם העצם דהוי' הוא בעיקר כהוי' לשון מהות. וכמבאר בכ"מ"י זמ"י ששם הוי' הוא שם העצם שמו"י על העצמות דזה כי ההתהוות יש מאין היא דוקא כח העצמות שמיאצותו מעצמותו"י.



יג) ועפ"י יובן גם מ"ש הרמב"ם (הרבאבאבאמר ה"ל בתחלתו) יסוד היסודות ועמדת החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון, והוא מביא כל נמצא, וכל הנמצאים משמים והי"י ומה שביניהם לא נמצא אלא מאמיתו המצא. ונצות הידיעה

- 50) ראה ת"א ורא"י נו" ב, סתמצ' ליוצ'י שיש מצות המפלה פ"ד.
- 51) ראה סתמצ' הובא בב"א אפי' סת"א (ד"ה כתב סת"א) שיי' (ואחד"י) אפי' סת"א סי' ל, לקיפת תורתנו ג.
- 52) ראה רב"ט ברכות ג' ב.
- 53) שער היחוד והאמונה פ"ד.
- 54) זמ"י רנו, פ"ב, פרט שי"א פ"ט, שער היחוד והאמונה פ"ד.
- 55) זמ"י ופרט שם, שער היחוד והאמונה פ"ד (פ"א).
- 56) כ"מ ה"ל עב"ט פ"ה ד"ז, פרט שי"ט, מ"ז, ח"א פ"א ואל"ך עקרים אמר ב פ"ח.
- 57) שיי' סת"א.
- 58) ראה סת"א תיכ"ט ע' קפ, וראה גם המשך תיכ"ט ע' תלא.
- 59) ראה לקיפת ח"א ע' לטז, ועד.
- 60) ריש ה"ל סת"י התורה.



ס
קונ"ס תג הנאולה י"ב"ז תמו"י, תשמ"ז

והתולית דמצות (מצד רצון זה) הוא המצוות עצמם ומה מובן, דזה שהמצוות ממשיתים ומגלים עצמות אוא"ס בעולם עם היות שהמשכבה היא מצד זה שהמצוות הם רצונו ית' שלמילה מטעם מ"מ, מלין שוה ענין שונטה עי' המצוות, הוי' זה בדוגמת טעם, ואמיתת הענין דרצון העצמי של עצמותו ית' הוא בהמצוות גופא וזה מה שהעבודה דעדות היא העבודה דרעמא דלכא והעבודה דחוקים היא העבודה דקבלת עול, כי ענין העדות שבמצוות, מלין שהוא המשכבה גלילי, והכלי לזה הוא הרצון שגם הרצון שמצד עצם תשקמה היא תנועה דהמשכבה והתפשטות (מצאית) והכלי לענין חוקים דמצוות שהוא רצון עצמי ממש שלמילה מגילוי תוא הביטול דקבלת עול, בשטר שמצד העצם שלמילה מכל ענין דהתפשטות.

ייד) וזהו זמירות הוי' לי חוקך (דוקא) שקוונתו בזה היא לשלול לא רק הענין דמשפטים אלא גם הענין דעדות, כי בדוגמת העדות בשאר עדיי און מצאית ולא רק מצד האדם, שגם הרצון שלו שלמילה מט"ד (רע"ד) הוא מצאית (כנ"ל) אלא גם מצד המצוות שבדוגמת עדות, מלין שעונים הוא המשכבה וגילוי אוא"ס בעולם, ואמיתת ושלמות החכיה שכל העולמות בטלים במצאית לגבי דקדוק אחד דתורה הוא דוקא בהדרגה דתוא"ס, שהדקדוקים דתורה (שמצד הנהיג זה) הם ענין עצמי מצד שרש העצמי שבתורה, שלמילה משייכות לעולם.

יא) וממשיך בהמאמר א"למה שרוד גענש על זה"ו הוא כי עסק התורה דרוד הוי' באופן דלומר עריצים (כנ"ל) ותכלית הכוונה היא כמשי"י לא תהו כראה לשבת יצרה, להעסק בעבודת הוי' וההמשך גילוי אור בעולם, דזהו המעלה שבתורה לגבי תורת' (תפלה) הוא בירור והעלאת, היינו שעיי' ותפלה מתבררים הניצוצות ומזדככים ועולים למעלה, משא"י (תורה) היא המשכבה מלמעלה, והפירוש עי' התורה הוא בדרך דחי', וכשרצה דוד לגור בירורים עי' התורה, שהוא בדרך דחי' לומר עריצים גענש על זה"ו, כי תכלית הכוונה הוא לשבת יצרה.

יב) וצריך להבין הרי עסק התורה דרוד באופן דזמירות הוי' לי חוקך הוא כחיות התורה כמו שד"א מצד רצון העצמי (כנ"ל כארובה) והיא שייך שוה קיי שלא כפי אמיתת הכוונה, ויש לומר הנהאר זהו עי"פ כהמאמר בתחלתו בענין הוי' אחד"י, דפירוש אחד זה הוא אחד (אחד) ומה שאומרים אחד ולא יחיד הוא להורות דהיי' ואלקים כולא חד"י, והענין הוא, דאמיתת ענין אחדות הוי' היא שהאחדות היא גם מצד תעולם, והוי' מ"ש הוי' אחד, דבאם הוי' כתיב בהי"י הוי' הפירוש ביה שיתחדו ית' הוא מצד אוא"ס (ולא מצד העולם) וכנ"ל להדגיש שיתחדו ית' הוא גם מצד תעולם ואפי' לא

- 45) פרק ג'
- 46) ראה סת"א ר"ה א, במדבר' פ"ד, כ.
- 47) ישעי' מה' ית'
- 48) ואחתונו ג' ד.
- 49) ראה חוד' קטא, א, ח"ד רס"א, א.

כמותו גם בעניני עולם, וכמו שה"י אצל בעל הגאולה שנים במנוגדיים, את שנשאר
במצאונתם, הוכרחו (ע"י) הניצוצות שבהם) לעשות כפי הכוונה, והי' גילוי אלקות
(דלמעלה מהטבע) במוחש (בטבע) ויעי' המשיך הכח לכל החולקים בארצותיו
להמשיך גילוי אלקות דלמעלה מהטבע בטבע, וזה נעשה הכנה קדומה שתוכלם
הכוונה דדירה לו יית' התחבונים, שהתחבונים יהיו דירה לו ית', לו לעצמתו⁶⁵, בגאולה
האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו, בקרב ממש.



65) ראה אורח שריש כרך ב צי תרעס ואילך. מה"מ תרס"ב עי שניה תרע"ח עי ענינ.

היא בני ענינים שיש שם מצוי ראשו, שהוא מוציא כל נמצא ושלך הנמצאים כ"י לא
נמצאו אלא מאמיתת המצוא, ד"י ענינים אלו הם נגד ג' ענינים הנ"ל בהי', יסוד
היסודות ועמדת התכמות הוא ר"ת ה"י⁶⁶, מצוי ראשו הוא שהוא קדום לכל, למעלה
מהכ"ת, ממציא כל נמצא הוא הוי' לשון מהיה, וכל הנמצאים כ"י לא נמצאו אלא
מאמיתת המצוא, איתתת המצוא הוא המצמות שמצאתו מעצמותו⁶⁷, דהתהוות
הנמצאים יש מאין הוא בכח המצמות (כנ"ל) ענין שם העצם.

ד) ויש לומר, דזהו גם מה שהוי' הוא ר"ת יסוד היסודות ועמוד התכמות, דיסודות
וחכמות הם שני ענינים הפכיים. ויסודות הם התהוות הפשוטות שלמעלה
מהכונה, מהטכרה, שהם יסודי ההשגה וחכמות הם הטכרות השכליות שנתפסות
בהשכלה ועד ששייך בהם שקי"ט. דבעברת האדם ענין היסודות הוא האמונה פשוטה
שלמעלה מהשכל, וחכמות ה"ע וההשגה. וישל דרש היסודות הוא כהי' שלמעלה
מעולמות (הי' והי' כאה"א) ורש התכמות הוא כהי' לשון מהות, והכח שמאחד
היסודות והתכמות, שהאמונה שלמעלה מהשכל תומשך גם בשכל, הוא משם הוי' שם
העצם.

ועפ"י ייבן מה שדוד נעשה על מה שאמר ומירות היו לו וחוקד כי התורה כמו שהיא
מצד רצון העצמי שלמעלה מטעם (יסודות) היא דיגמות הוי' מלשון הי' הוי'
והי' כאחד שלמעלה מעולם שלכן, הכירור שמצד כתיבה זו הוא כאוסף דדתי (ולא
בדרך בירור) ומירות מלשון לומר עריצים. ומכיון שאמיתית ענין אחרות הוי' הוא
שהאחרות היא גם מצד העולמות לכן צ"ל החמשכה בעצות ומשפטים דתורה (חכמות)
שיהי' גילוי אלקות בעולם ועי"ן מתגלה העצם דתורה שלמעלה גם מחוקים) שם
העצם.

Handwritten notes in Hebrew:
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר

טו) וזהו הוי' לי בעניני, עניני קאי על הניצוצות המתבררים, שהם הענינים
האמיתיים של האדם ועי"ן הדועק⁶⁸ בענין י' לא על הלחם לבדו יחיי האדם
כי על כל מוצא פי הוי' יחיי האדם, דעי"ן שהאדם מכ"י את הניצוצות שבדציח, נמשך
לו תוספת כח בעבודתו, שהניצוצות עוורים ומסויקים לו, ומי' הוי' לי בעניני הוא
שהניצוצות יומשך בהם גילוי שם הוי' שלמעלה מהשתלשלות. והיכור כ' ענינים אלו הוא
דעולם שם העצם, וזהו גם ואני אראה בשונאי) דגם אלו שנים שונאי דוד שנים שונאי
הוי', אין צריך לדחותם לגמרי, כי א' לכבר הניצוצות שבהם, ועי"ן שמצויאים הניצוצות
מהם הנה הוי' שבהם מתכבלי, ועי"ן כאים לראי' באלקות, אראה בשונאי, איית אלקות

Handwritten notes in Hebrew:
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר
למה נאמר

61) סוד היסודות ד"א תכנו. שרי' להתחיי' א מצי רמב"ם, וראה גם פירושי' לרמב"ם שם.
62) סודי' תרס"ח שם.
63) לקיחת צ"ג, ב (וראה שם עי ג' ונכ"י.
64) עקב ת. ג.
66) סוד היסודות ד"א תכנו. שרי' להתחיי' א מצי רמב"ם, וראה גם פירושי' לרמב"ם שם.
67) לקיחת צ"ג, ב (וראה שם עי ג' ונכ"י.
68) עקב ת. ג.